

Badanie efektu Halla

<tabelka z imionami itp>

Cel ćwiczenia:

Celem ćwiczenia było zapoznanie się z przebiegiem zjawiska Halla, zmierzenie odpowiednich zależności liniowych, oraz opisanie koncentracji oraz ruchliwości elektronów swobodnych.

Wstęp:

Na ładunek elektryczny q poruszający się z prędkością $\mathbf{v}$ w polu magnetycznym o indukcji $\mathbf{B}$ działa siła Lorentza.

$$\mathbf{F}_L = q \cdot \mathbf{v} \times \mathbf{B}$$

Pod wpływem tej siły nośniki ładunku są odchylane do jednej ze ścieżek halotronu. Przy jednej ścianie powstaje nadmiar ładunków, a przy drugiej niedomiar. W skutek tego powstaje poprzeczne pole elektryczne o natężeniu $E = \frac{U_h}{c}$.

U_h – różnica potencjałów między płytkami z nadmiarem i niedomiarem ładunków

c – szerokość naparowanej warstwy

Natężenie to działa na nośniki prądu sterującego siłą: $F = q \cdot \frac{U_h}{c}$,

następnie siła ta i siła Lorentza równoważą się: $F = F_L$,

z czego można wywnioskować: $U_h = c \cdot v \cdot B$.

Natężenie prąd w halotronie wyraża się wzorem: $I = n \cdot e \cdot v \cdot c \cdot d$

d – grubość płytki

c – szerokość naparowanej warstwy

n – koncentracja nośników

e – ładunek elementarny

Wyznaczając z tego wzoru v_d i podstawiając do wzoru na U_h , otrzymujemy:

$$U_h = \frac{B \cdot I}{n \cdot e \cdot d}$$

Z mikroskopowej interpretacji prawa Ohma można wywnioskować, że prędkość dryftowa jest wprost proporcjonalna do natężenia pola wytworzonego w halotronie: $v = \mu \cdot E$

μ – ruchliwość

Przyjmując, że w półprzewodniku jest znaczna przewaga nośników jednego typu, pomiar napięcia Halla umożliwi nam wyznaczenie koncentracji nośników w halotronie. Ruchliwość możemy wyznaczyć korzystając ponownie z prawa Ohma i definicji natężenia prądu w halotronie, otrzymujemy więc: $I = n \cdot e \cdot \left(\frac{\mu \cdot U}{l} \right) \cdot d \cdot c$

U – różnica potencjałów wzdłuż halotronu

l – długość naparowanej warstwy

Skąd łatwo wyznaczyć interesującą nas wielkość.

Wykonanie ćwiczenia:

Na początku zbudowaliśmy układ według poniższego schematu:

<schemat>
(...)

Wnioski:

Na podstawie pomiaru napięcia Halla mogliśmy określić na której ścianie halotronu zgromadziły się jakie ładunki, nośnikami prądu były elektrony.

Zależności napięcia Halla od napięcia przyłożonego do warstwy, jak i od indukcji magnetycznej elektromagnesu mają charakter liniowy.

Napięcie Halla jest też wprost proporcjonalne do natężenia prądu zasilającego.